Genodinamika

A személyiség megismerése

Velünk született energiák, bevésett jegyeink

Évezredek, évszázadok óta ezotéria és asztrológia álarca mögé bújt az, aki uralmat, hatalmat akart gyakorolni az emberek fölött.

Mert a tudás – hatalom!

Hosszú évek nehéz küzdelme után sikerült elfogadtatnom, hogy a "csillagok üzenete" nem csak az önmagukat asztrológusoknak valló, nem csak az "ezoterikus nagymesterek" különleges tudománya, hanem mindenkié, aki szeretné megismerni önmagát, lehetőségeit, aki szeretne a kiszámítható jövőben előre tekinteni. ***Mert a Sorsunk nincs előre megírva, de JÖVŐNK - kiszámítható!*** Napjaink embere egyre mélyebb erkölcsi, lelki, szellemi és anyagi válsággal küzd. A környezetünkben élők és a hozzánk kapcsolódó emberek megismerése. Az önmegismerés természetes, szükségszerű igény. Gyorsan változó világunkban egyre fontosabbá válik az emberek megértése is. Nem mindegy, kit fogadunk el, vagy kit utasítunk el meggondolatlanság, félreértés vagy sértődöttség miatt. Hangsúlyozni kívánom az önismeret fontosságát, mert az sem mindegy, mi milyen reakciót váltunk ki másokból, tudomásul vesszük-e, hogy milyen adottságaink, képességeink, készségeink vannak, és tudunk-e gazdálkodni talentumjainkal? (talentum = nemcsak nagy értékű régi pénzt és súlymértéket, de szellemi képességet, tehetséget is jelent)

Milyen kérdésekre kaphatunk választ?

Milyen adottságokkal, képességekkel születtünk? Ezeket milyen területeken hasznosíthatjuk legjobban? Melyek a veszélyeztetettebb, több figyelmet igénylő testrészeink? Egészségünk megóvása érdekében mire vigyázzunk? Hogyan bánjunk társunkkal, hol vannak harmonikus, közös megegyezést, egyezséget igénylő kapcsolódási pontjaink, vagy ellenpólusaink? Mire számíthatunk, hogyan készüljünk fel, milyen napunk lesz vizsgán, randevún, tárgyaláson, vagy valamilyen más, számunkra fontos napon? Ilyen és hasonló kérdésekre válaszol, előre jelez, "jósol", javasol az asztropszichológia alapjaira épült genodinamika.

Hogyan működik?

Születésünk idején magunkkal hoztuk szemünk, bőrünk, hajunk színét, testalkatunkat. Megfelelő eszközök alkalmazásával ezeken tudunk változtatni. Még szemünk színét is elfedhetjük egy kontaktlencsével, arcunkat sminkeléssel, hízhatunk, vagy fogyhatunk, de csontrendszerünkön, ujjlenyomatunkon - tartós sérülés nélkül változtatni nem tudunk. Ugyanígy megváltoztathatatlanok a születésünk idején magunkkal hozott személyiségjegyek, a Hippokratész által meghatározott „bevésett", de fejleszthető, formálható jegyeink. Tanulási folyamatokban elsajátíthatunk bizonyos magatartást, szükség esetén tudunk a körülményekhez

alkalmazkodni, „viselkedni” – ám ha levesszük a kontaktlencsét, vagy nincs lehetőség újra sminkelni – már látszik is, milyenek voltunk eredetileg.

A látszat bizony gyakran csal

Van, aki első látásra rendkívül megnyerő: szimpatikusnak, kellemesnek találjuk, de máris csapdába esünk - mint annak idején Ádám és Éva - mert egy idő után kiderül - kígyót melengettünk. Van, aki látszólag mogorva, elutasító, és talán már késő, amikor kiderül: a mogorvaság álarca mögött valójában minket óvó, nekünk segítő, jó szándékú, megbízható, de a személyiségében rejlő kommunikációs problémák miatt önmagát nehezen kifejező embert veszítettünk el. Régi közmondás, hogy „lakva ismerni meg az embert”. Változik a világ, ma már nem kell összeköltöznünk ahhoz, hogy megismerjük a másik embert.

Mégis jó volna tudni, kiben bízzunk, kitől óvakodjunk

A genodinamika feltárja, és segít megérteni, elfogadni, vagy legalább tudomásul venni a hozzánk kapcsolódó emberek természetét, motivációját. Sajnos egyre gyakoribb, hogy még a legszorosabb családi köteléket is szétszakítja egy "új családtag", vagy a fellángoló viszálykodás, irigykedés. Ilyenkor tudni szeretnénk, meddig tart a harag, visszatér-e a régi, szívünknek kedves gyermek, a más felé forduló házastárs, a régi barát, vagy a valamikori jó szomszéd? Újrakezdhető-e a már megszakadt kapcsolat, gyógyítható-e a szívünkön esett sebesülés? Meddig érdemes a romlásnak indult, vagy megromlott kapcsolatért küzdeni, egyáltalán érdemes-e? Ha szakítanunk kell régi társunkkal, találunk-e újat, és ha igen, mikor lesz erre esélyünk? Ha nem, mihez kezdünk egyedül, hogyan orvosoljuk a ránk szakadt magányt? Kínlódva viseljük, vagy egyedül is boldogulunk? El kell felejteni, vagy elég csak egy időre félretenni a sérelmeket, a bánatot, gyógyulást engedni lelki sebeinknek? El kell fogadni, hogy akit mindenkinél jobban szerettünk - elveszítettük? Bizony, többnyire el kell fogadni, hogy volt kedvesünk új kapcsolatában boldogabb, (vagy boldogtalanabb), de az már nem tartozik ránk, mert az az ő sorsa. Meglehet, egyszer majd visszatér, meglehet, hogy sohasem... Ilyen veszteségek esetén gondoljunk azokra, akiket háború, közúti baleset, vagy egyéb katasztrófa szakított el egymástól. A veszteséget elviselni nehéz - a mások fájdalma nem vigasztaló, de hozzásegít a tények elfogadáshoz.

A genodinamika történeti háttere

A genodinamika létrejöttét több évtizedes, főként állami intézményekben, nevelőotthonokban, politikusok és politikai pártok elemzésében, cégek, általános iskolák, és magánszemélyek által ellenőrzött asztropszichológiai gyakorlat előzte meg. A genodinamika az ősi asztrológiai ismeretekre épült új pszichológiai módszer. Hangsúlyozni kívánom, hogy nem a pszichológusok ellen irányul, és nem helyettesíti a pszichológust, de megkérdőjelezi az eddig milliókat felemésztő és gyakorlatban alig valamicskét produkáló, elavult vizsgálati módszereket.

A világűrből felénk áradó csillagok elektromágneses sugárzásai,

energiái - sok évezred tapasztalatainak megfelelően - velünk született adottságainkat, képességeinket, készségeinket, energiakészleteinket, sajátos emberi „természetünket", megnyilvánulásainkat rejtik. Ezek feltárása, felismerése után meghatározhatjuk a környezetből felénk áradó impulzusokra adott – természetünknek megfelelő - reakcióinkat. Gyakran felmerül

a kérdés: hogyan hatnának ránk azok a távoli csillagok? Univerzumban - határtalan világmindenségben élünk. Ma már egyre többen ismerik a Hubble űrteleszkóp fotóit, nincs ember, akit ne bűvölne el a fotókon látható távoli csillagok világa. Ma már senki sem kételkedhet a Nap életadó, de - túlzásba vitt napozás esetén ártó - sugaraiban, sem a Hold mágikusan vonzó hatásában. Szabad szemmel felismerjük még a Hajnal,- vagy Esthajnal csillagot (Vénusz), de már Naprendszerünk többi bolygóit, (Merkúr, Mars, Jupiter, Szaturnusz, Uránusz, Neptunusz, Plútó) nem tudjuk megkülönböztetni más csillagtól. Az ember – általában a szemének hisz, azt gondolja, amit lát, az van, amit tehát nem lát – az nincs. De az ember mindig tanul. Lassan megtanulja, hogy meg kell ismernünk a láthatatlan világot, mert boldogulásunk, jövőnk kulcsa azokban a láthatatlan világokban van elrejtve. És mert az emberi személyiség is ilyen láthatatlan világ, meg kell találnunk a megnyitásához szükséges kulcsot. Ehhez nem kell varázslat, nem kellenek bonyolult technikák, elég a megismeréshez szükséges igény.

A genodinamika kapukat nyitogat

Nem a csillagok, hanem *az emberi természet* kapuit – mert a kapun belépve *emberi energiabázisokat* , *emberi erőforrásokat találunk.*

Érdeklődéssel, jó szándékkal indulunk el a megismerés útján, vagy még tétovázunk? Utóbbival csak késleltethetjük, de meg nem állíthatjuk az időt.

Referenciákhoz kérem, kattintson ide , vagy válassza ki a bal oldalon található főmenüben

{backbutton}